

KOMUNIKAT PRASOWY nr 143/24

Luksemburg, 18 września 2024 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-334/19 | Google i Alphabet/Komisja (Google AdSense for Search)

Google AdSense: Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji

Sąd potwierdził większość ocen Komisji, lecz stwierdził nieważność decyzji, w której Komisja nałożyła na Google grzywnę w wysokości prawie 1,5 mld EUR, w szczególności ze względu na to, że Komisja nie uwzględniła wszystkich istotnych okoliczności przy ocenie czasu trwania klauzul umownych zakwalifikowanych przez Komisję jako stanowiące nadużycie

Od 2003 r. Google prowadzi platformę reklamową o nazwie AdSense. Google rozwinął w tym kontekście różne usługi, w tym usługę pośrednictwa reklamowego związanego z wyszukiwaniem online pod nazwą AdSense for Search („AFS”).

AFS umożliwiała wydawcom stron internetowych zawierających zintegrowane wyszukiwarki wyświetlanie reklam związanych z wyszukiwaniem online, które użytkownicy mogli przeprowadzać na tych stronach internetowych. W ten sposób wydawcy mogli uzyskiwać część przychodów z wyświetlania tych reklam. Aby korzystać z AFS, wydawcy osiągający wystarczający obrót mogli w szczególności negocjować z Google „umowę o świadczenie usług Google’a” („GSA”). GSA zawierały jednak klauzule ograniczające lub zakazujące wyświetlania reklam pochodzących z usług konkurencyjnych dla AFS.

W 2010 r. pierwsze przedsiębiorstwo niemieckie złożyło skargę do niemieckiego federalnego urzędu ochrony konkurencji, która została przekazana Komisji Europejskiej. W latach 2011–2017 inne przedsiębiorstwa, w tym Microsoft, Expedia i Deutsche Telekom, złożyły kolejne skargi.

W 2016 r. Komisja wszczęła postępowanie dotyczące trzech klauzul znajdujących się w GSA (określonych w wyroku jako „klauzula wyłączności”, „klauzula pozycjonowania” i „klauzula uprzedniego zezwolenia”). Wskazała, że klauzule te mogą wykluczać usługi konkurencyjne dla AFS. We wrześniu 2016 r. Google usunął lub zmienił wspomniane klauzule.

W marcu 2019 r. Komisja stwierdziła, że Google popełnił trzy odrębne naruszenia stanowiące łącznie jednolite i ciągłe naruszenie w okresie od stycznia 2006 r. do września 2016 r. Nałożyła na Google’a grzywnę w wysokości 1 494 459 000 EUR, z czego 130 135 475 EUR solidarnie z jego spółką dominującą Alphabet.

W wydanym dzisiaj wyroku Sąd, po potwierdzeniu większości ocen Komisji, stwierdził, że instytucja ta popełniła błędy w ocenie czasu trwania spornych klauzul, a także części rynku pokrytej tymi klauzulami w 2016 r.

Wynika z tego, że zdaniem Sądu **Komisja nie wykazała, iż każda z trzech wskazanych przez nią klauzul stanowiła nadużycie pozycji dominującej, a łącznie jednolite i ciągłe naruszenie art. 102 TFUE. Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji w całości.**

W szczególności Sąd stwierdził, że Komisja nie wykazała, iż rozpatrywane klauzule mogły zniechęcić wydawców do zaopatrywania się u pośredników konkurencyjnych wobec Google'a lub że miały zdolność uniemożliwienia tym konkurentom dostępu do znacznej części rynku pośrednictwa reklamowego związanego z wyszukiwaniem online w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), a w konsekwencji, że klauzule te miały zdolność do wywołania stwierdzonego w zaskarżonej decyzji skutku w postaci wykluczenia.

Zdaniem Sądu Komisja nie wzięła pod uwagę wszystkich istotnych okoliczności sprawy przy ustalaniu okresu, w którym wydawcy byli poddani tym klauzulom. Znaczna część GSA, którym podlegali ci wydawcy, miała bowiem indywidualnie jedynie czas trwania kilku lat, nawet jeśli były one następnie przedłużane, niekiedy wielokrotnie. Sąd zarzucił Komisji, że ograniczyła się w swojej decyzji do uwzględnienia łącznego czasu trwania GSA, którym podlegali ci wydawcy, nie sprawdzając ponadto, czy mieli oni możliwość zaopatrywania się u pośredników konkurencyjnych wobec Google'a podczas negocjowania ewentualnych odnowień lub przedłużeń tych GSA lub, w stosownym przypadku, w sytuacji gdy wspomniani wydawcy korzystali z prawa do jednostronnego rozwiązania wspomnianych GSA. Poza tym, po potwierdzeniu większości ocen Komisji dotyczących części rynku pokrytej tymi klauzulami, Sąd doszedł do wniosku, że Komisja nie wykazała, iż mogły one ze względu na ich pokrycie wywołać skutek w postaci wykluczenia w 2016 r. w braku danych dotyczących konkretnie tego roku.

W tych okolicznościach Sąd orzekł, że Komisja nie wykazała również w sposób wymagany prawem, iż klauzula pozycjonowania mogła przede wszystkim zaszkodzić innowacjom, następnie pomogła Google'owi w utrzymaniu i umocnieniu jego pozycji dominującej na rozpatrywanych rynkach krajowych reklamy związanej z wyszukiwaniem online, a wreszcie mogła szkodzić konsumentom.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

